

חקלות

מאחורי הקלעים

של הוועידה

לאחר שנעשו כל ההכנות להעברת שיר דור ישר מטסק הפתיחה של ועידת ה' עבודה, בבניין האומה בירושלים, ערערו על כל העניין אנשי גח"ל. הם באו בטענה שאין ועידה של מפלגה מסוימת אחת מצד דיקה מהפכה שלמה בסידורי הטלחיויה (שילוב) מבט לחדשות עם מוקד ושידור חי. לרגע היה נדמה שכל העניין עלה על שרטון. הטוענים נגד צורת הכיסוי של הוועידה לועידת העבודה תבעו מן הסתם הבטחה למבצעים דומים גם בוועידות של מפלגות אחרות.

אימברמן (משמאל) מביים את אביב חילפרין ב"חרוזה ואני" בזהמח ומיקסר

תוכנית מוקד תוקשה במלואה לוועידת העבודה. הקול הכפול בוועידת העבודה פרשה אחרת הקשורה בחדשות ובוועידת העבודה ודאי אסור לה שתסתיים בכי טוב ובלי שמישהו יתן את הדין עליה. זוהי פרשת הקול הכפול והצורך של גואמי ה' ועידה בהיכל התרבות שהובאו לשידור. הקול המזור והגורא, שבקע מפייה של אישי העבודה בטלחיויה, נגדם כתוצאה מתקלה טכנית באולפן בירושלים. הגורם לתקלה היה גורם אנושי ביותר. שוב טעות טפשית של אדם מסויים. אגב, בגלל טעות נשמעו גם קולות מפתיחת הוועידה ביום א' עוד לפני מהדורת מבט לחדשות, כאשר השעון עדיין תקתק לו בנחת על ה' מסך.

הימים המזכירים של בית העם. בכלל, בתחום התקלות הגיעה הטלחיויה ב' זמן האחרון לשיא חדש. התרגום הוא משמש רעה חולה. הדבר כואב במיוחד, כאשר יש שיבושים בתרגום בשעת הקרנת סרטים לילדים. לפעמים נדמה שהטלחיויה רכשה את המונופול, שהיה פעם שייך לקול-נוע בית-העם בתל-אביב.

גם שם כמעט שלא היה קשר בין מה שנאמר ובין מה שהיה כתוב בכתובות. התרגום. אפשר כבר להשתעשע מתופעה זו. במוצא-שבת לפני שבועיים, משל, אפי שר היה לשמוע בגרמנית מה אומר ה' פרופסור אדואר גולשטיק על האנטישמיות בצ'כוסלובקיה ובו בזמן אפשר היה לראות בכתובות התרגום בעברית מה הוא עומד לומר בעוד כמה דקות.

אולי כדאי שהטלחיויה תאמץ לעצמה את השיטה הזאת. כך אפשר יהיה לחסוך זמן ולשדר שני דברים שונים בעת ובעונה אחת בטלחיויה: שידור אחד בתמונה ושידור אחד בקול.

האם לא הגיע הזמן שהרעיון הגאוני ה' זה יתמיד, במקום לומר כל הזמן: תקלה. תקלה. תקלה.

תדריך

● **מדף** (יום ד' 14/4, 19.30) על סופ' רים וספרים. 1984 מאת ג'ורג' אורחל, י' מי יתני מלון מאת יהודה עמיחי ועוד.

לקראת שידור

בלדה

לעוזב קיבוץ

בשעה טובה ומוצלחת הסידרת הטלחיויה יוגית המשפחתית הישראלית המקורית ה' ראשונה, תועלה על המסך הקטן החל מ' שבוע זה (יום ד' 16/4). שמה — חדרוזה ואני 1971. אם תהיה זו סידרת היוקרה של הטלחיויה הישראלית, או הכישלון שלה — אפשר יהיה לדעת רק אחרי שיוצגו שתיים שלוש תוכניות.

סיפור המעשה הוא לכאורה פשוט: זוג צעיר עוזב את הקיבוץ והולך לגור אצל ההורים בעיר. התסריטאית, אורנה ספקטור, הליבשה את בגדי שנות ה'70 על הסיפור המקורי משנות ה'50 של אהרון מגד, בעד' רתו של יהונתן גפן שהשתתף בחיבור הדיאלוגים. הגיבור — שלומיק גסן חלש

מכתביוס לרבותי

"שובבה ומסוגלת לאהוב." והעיקר הוא מבטיח: "... ולא תשובי ריקסו" לאן חביבי, לאן?

די לו, די

זה בכלל לא חשוב, אבל 61/71 רוצה אותך יפה, נשית ומושכת. ובעונותונתו כי רבה, די לו, גם, ב'27 שנותייך

הצ'נס שלה

רשות הדיבור לעמיתו ורעו של 62/71: "פעם הצלת אתי. עכשיו תורן להציל את חברי, שתפס יאוש' מכל העולם ומ' הנשים בפרט. הסיבה פרוזאית: אהבה נכ' זבת. הנ'ל יושב בחדר הסטודנטאלי שלו, שבעיר הקודש, סגור ומסוגר ומחכה לשוא שהבלתי-צפוי יקרה... ואולי באמת יקרה, דרך מדורך, שאחת מבנות החמד תענה? "כמה פרטים: 25 שנים כבר מלאו לו לנער, הוא סטודנט למדעי החיים, קרי — ביולוגיה, שנה שלישית. הוא נאה מאוד ורגיש, שומר האמוניות היפות, תיאטרון, קולנוע, ספרות ומוסיקה.

"מה שהוא מחפש זה בחורה יפה ונחמדה, רגיש ובעלת חוש אסתטי מפותח שתבין לנפשו ותתחלק בחיותיו. הוא מצידו עניק מסירות ללא גבול."

אכן, לא פסו חברים מן הארץ הזאת...

אינטימיות

כל לובשות החצאיות שביניכן, מוזמנות בזה לכתוב אל 63/71 שעומד להשתחרר משרותו בצבא-ההגנה לישראל. צעירות או לא כליך צעירות, הוא אינו בדרך, העיקר "בעלת צורה נאה למטרות אינטימיות ובי' לוי."

מוכנה להקריב עצמך על מזבח זה? אם כן, לקינוח צפוי לך בחור נאה מאוד, כדבריה, ובלי צנזורה, בחי'ן

מי מכיר מי יודע

64/71 ביקשה כל-כך שאן אשנה את מילות מכתבה, ובאמת, שלן לי לב לסרב לה, כי בקשתה-מכתבה הפ... נו, באמת לא חשוב, העיקר שהמטרה תושג: "חשוב לי ביותר לפרסם מיקרה אחד שקרה לי בנסי' בות טראגיות מאוד... כיצד נודמתי עם אדם לפני שנים רבות מאוד, ואני עדיין זוכרת אותו בהתלהבות, והוא מושך ו' מקסים אותי עד היום. אולי הוא יקרא את דברי ויזהה את עצמו ויפנה אלי במכתב, כי אני מעוניינת מאוד לראותו עוד פעם בחיים.

"היה זה באותו יום גורא — ביום הכי איום, שהכי הרס את חיי. בעלי ז"ל כבר לא היה בחיים ובתי שגודלה לאחר מותו נרצחה, ובאותו יום הודיעו לי על מותה. הייתי כה אומללה עד שאין לתאר זאת במילים. הלכתי אז עם אמי לאוטובוס מספר 4, ובתוך האוטובוס לא יכולתי להתאפק ובכיתי בקול רם ובהיסטריה. בצערי הש' תתף שוטר צעיר ויפה, שהיה אז באר' טובוס. ענינו כחולות ושערותיו שחורות. קומתו בינונית. היה לבוש מדים. הוא פנה אלי ביקש לעזור לי. ואני עניתי כי לא יוכל עוד לעזור לי. השוטר הלך נראה מן העדה הספרדית. היום הוא צריך להיות בערך בגיל 45 — 43, מכיון שהמיקרה המוזעזע אירע לפני 22 — 21 שנים, נוכחתי לדעת שצבע העיניים עלול להתחלק ושערות שחורות עלולות להיפך ללבנות. כעבור שנים כה רבות, אין לדעת. אך אני זוכרת את השוטר דנון כל השעות והשנים הללו בגעגועים רבים והייתי מוכנה לעשות הרבה בכדי לראותו עוד פעם בחיים. זה חשוב לי גורא. אני מסופקת אם אצליח בנסייני זה לאחר את השוטר, אבל אולי..."

אולי, רק לאלוהים פתורונים...

ארי מירושלים, מה, האם עדיין אינך יודע שלעולם אינני מפרסמת את כתובות הפונים אלי מעל גבי העתון? אי לכך, אם תרצה, או לא, גם אתה תהיה אצלי מספר, מספר שכתובתו שמורה במערכת. והו זה, ודיל!

"גור ספורט"

עם בדיחות כמו שלו, הוא עוד יגיע רחוק... האמנה ליו לפחות, עד כדי לומר: "אני דוקא גבר הגיוני" "אני מודה שאני יצור נדיר, גור ספורט, ומוכן להעריך בדיחות טובות." שמענה אותו מספר אחת: "צחקתי, צחקתי תי בהחלט, למשל, לשמוע מחברה אחת כי באוסטריה, מכנות הבחורות אותנו, הבחור רים: זנבנביקו" שובבה אחת..."

ועדיין אין די: "חוף מזה גבירותי, אני בני יפה (ו) סימפטי (ו) אינני מטריח נעי רות בתשומת-לב' תוקפנית: אני יודע של פתוח דלת לפני אשה אינה, עזרה, היא תסי תדר גם בלעדי, אלא — נ'יסוס.

ובכלל, כפי שאתן יכולות לראות, אני גבר מוצלח(ו) שאיננו סובל מהחוליים המיר' חסים בדרך כלל לבני מינו... ומי שאני מוצא'חן בעיניה יכולה בהחלט לכתוב." 57/71 באמת הגיע כבר רחוק, בדרך הצניעות, אני מתכוונת...

יומיהולדת

ל'68/71 יום-יהולדת. ובכלל, חוף מאמא ואבא'לה שלה, אף אחד לא הביא לה מתנות, והיא שואלת, עם כל כובד 25 שנותיה: "למה?"

הבח'ל המיוחל

"האם את אוהבת את ברהמסי" לי אי' שית זה בכלל לא איכפת, אבל 59/71 זו גולת הכותרת של תכונותיך הנשיות, עד כדי להציב משאלה זו ככותרת במכתבו. ההמשך הוא לא כליך חשוב, אבל הריחו כלשוננו מבלי להחסיר אף פרט: "...ומזמנת באישיותך: רוחניות מטהרת לב וכנגד לזה חושניות וטקס מעודן וטבעי, וגילך נעב'ין חשנים היפות: 24 — 29, כתבי'נא אל, אפשר שאני הבח'ל המיוחל? אם תרצי אין זו אגדה יקשיב לליבך מורה אשר זיקה לו למוסיקה, ספורט, שמש צור רבת וביקיני מקסים על גופך החסוב..." מעניין איך היה הנוסח, אילולא היות הנוסח ירושלמי!

מסוגלת לאהוב

עוד אחד שהפלא'ה היס'תיכנית שלנו פורצת לו הוא 60/71 "...האווה את השחיה בים ולו רק בגלל הנוף החולי המתפורר לרגלי..."

ומה גם שהברוש אוהב ספרות, שירה וציולם ואף נמנה על הנחמדים שבנערי רמת שאול שבחיפה, הרי לבטח עומדת לו זכות חיפאים לדרוש אותך: